

**ЄВРОПЕЙСЬКА УГОДА ПРО ОБМІН
ЛІКУВАЛЬНИМИ СУБСТАНЦІЯМИ ЛЮДСЬКОГО
ПОХОДЖЕННЯ ***

Париж, 15 грудня 1958 року

European Treaty Series/26

* Îö³ö³éíèé ïãðâèèää

ПРЕАМБУЛА

Уряди, які підписали цю Конвенцію, будучи членами Ради Європи,

враховуючи, що лікувальні субстанції людського походження за своєю природою є результатом донорства людини, внаслідок чого вони існують в обмеженій кількості,

вважаючи, що було б надзвичайно доцільно, щоб країни-члени у дусі європейської солідарності надавали одна одній у разі необхідності допомогу у постачанні цих лікувальних субстанцій,

вважаючи, що така взаємна допомога є можливою, тільки якщо характер та використання таких лікувальних субстанцій будуть регулюватися правилами, спільно визначеними країнами-членами, та якщо будуть надані необхідні ввізні пільги та увільнення,

погодилися про таке:

Стаття 1

Для цілей цієї Угоди вираз "лікувальні субстанції людського походження" означає кров людини та її похідні.

Положення цієї Угоди можуть також бути поширені на інші лікувальні субстанції людського походження шляхом обміну листами між двома чи більше Договірними Сторонами.

Стаття 2

Договірні Сторони зобов'язуються за умови наявності у них достатніх запасів для задоволення своїх власних потреб надавати лікувальні субстанції людського походження іншим Сторонам, які мають нагальну потребу в них, із

відшкодуванням тільки тих витрат, що пов'язані із збором, обробкою та транспортуванням таких субстанцій.

Стаття 3

Лікувальні субстанції людського походження надаються іншим Договірним Сторонам тільки за умови, що вони не будуть джерелом жодного прибутку, що вони використовуватимуться виключно у медичних цілях і передаватимуться тільки органам, визначеним відповідними урядами.

Стаття 4¹

Договірні Сторони засвідчують дотримання мінімальних вимог стосовно властивостей лікувальних субстанцій, а також правил маркування, пакування та пересилки.

Вони також дотримуються будь-яких правил, які вони визнали для себе обов'язковими стосовно міжнародної стандартизації у цій галузі.

Будь-яка поставка лікувальних субстанцій людського походження супроводжується сертифікатом, який засвідчує, що ця поставка була підготовлена у відповідності до технічних вимог, визначених у Протоколі. Цей сертифікат складається за зразком, що міститься у додатку I до Протоколу.

Поправки чи доповнення до Протоколу та додатків до нього можуть вноситися урядами Держав-Учасниць цієї Угоди.

¹ *İdîdîêîêë ³ äîäâðèè äî ïüîâî ó öüîîó àèäâîí³ îá îââîäüðüñü.*

Стаття 5

Договірні Сторони вживають всіх необхідних заходів для увільнення лікувальних субстанцій людського походження, які інші Сторони надали в їхнє розпорядження, від будь-якого ввізного мита.

Вони також вживають всіх необхідних заходів для забезпечення якнайшвидшої доставки цих субстанцій найкоротшим шляхом отримувачам, визначеним у статті 3 цієї Угоди.

Стаття 6

Договірні Сторони надсилають одна одній через Генерального секретаря Ради Європи перелік органів, уповноважених видавати сертифікати, передбачені у статті 4 цієї Угоди.

Вони також надсилають перелік органів, уповноважених розподіляти ввезені лікувальні субстанції людського походження.

Стаття 7¹

Цю Угоду відкрито для підписання членами Ради Європи, які можуть стати її Сторонами шляхом:

- a) підписання без застереження щодо ратифікації; або
- b) підписання з умовою ратифікації з подальшою ратифікацією.

¹ А́аііа́аіі аі пòаòò³ 1 Áîààòèîáîáî îðîîèîéò áî áàðîîáèñüèîî ç óáîáè îðî îáî³ í è³éòáàèüíèèè ñòáñòáîí³üíè èðáñüèîáî îðîîáæáíü (ETS No. 109), üèèè íàáðàá +èííñò³ 1 ñ³÷íü 1985 ðîéò: "áàðîîáèñüèá àèíí³÷á ñîáòîáàðèñòáî îáæá ñòàòè Áîáîá³ðîî Ñòîðîíîî Óáîáè øèüòîî ç ç î³áèñüèü. Ñòîíîáîî Ñîáòîáàðèñòáà Óáîáà íàáèðà³ +èííñò³ á îáðøèè ááü î³ñüüü, ùî íàñòà³ î³ñüü òàèîáî î³áèñüèü".

Ратифікаційні грамоти здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

Стаття 8

Ця Угода набирає чинності в перший день місяця, що настає після дати, на яку три члени Ради у відповідності до статті 7 підписали Угоду без застереження щодо ратифікації або ратифікували її.

Стосовно будь-якого члена Ради, який підписуватиме Угоду без застереження щодо ратифікації або ратифікуватиме її після набрання нею чинності, Угода набирає чинності в перший день місяця, що настає після такого підписання або здачі на зберігання ратифікаційної грамоти.

Стаття 9

Комітет міністрів Ради Європи може запропонувати приєднатися до цієї Угоди будь-якій державі, що не є членом Ради. Таке приєднання набирає чинності в перший день місяця, що настає після здачі на зберігання документа про приєднання Генеральному секретарю Ради Європи.

Стаття 10

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє членів Ради та держави, що приєдналися до Угоди, про:

а) дату набрання цією Угодою чинності та про будь-яких членів Ради, які підписали Угоду без застереження щодо ратифікації або ратифікували її;

б) здачу на зберігання будь-якого документа про приєднання у відповідності до статті 9;

с) будь-яке повідомлення, отримане у відповідності до статті 11, та дату набрання ним чинності;

д) будь-яку поправку до протоколу чи додатків до нього, внесену згідно з четвертим пунктом статті 4.

Стаття 11

Ця угода залишається чинною на невизначений час.

Будь-яка Договірна Сторона може припинити застосування Угоди через один рік від дати повідомлення Генерального секретаря Ради Європи у письмовій формі про свій намір припинити її застосування.

На посвідчення чого нижчепідписані належним чином на те уповноважені своїми відповідними урядами представники підписали цю Угоду

Вчинено у Парижі п'ятнадцятого дня грудня місяця 1958 року англійською і французькою мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії цієї Угоди кожному уряду, який підписав цю Угоду, або приєднався до неї.